

**[Bomholt.]**

Forhaabentlig vil vi kunne fortsætte den typisk danske Linie i dette Forslag, den, der ikke som efter Venstres Ændringsforslag har at gøre med Tvang og økonomisk Straf, men med Tillid og Frihed. Det er ikke muligt direkte at fjerne Arbejdsløsheden ad denne Vej. Lovforslaget har til Formaal at afværge Arbejdsløshedens slette Følger, og jeg tror, der vil være voksende Forstaaelse herfor i vide Kredse af Befolkningen.

**Søren P. Larsen:** Idet jeg henviser til de Udtalelser, jeg havde Lejlighed til at fremsætte ved anden Behandling, kan jeg fatte mig ganske kort. Som Lovforslaget fremtræder nu, efter at vore Ændringer er forkastet, kan vi ikke tage noget Medansvar for Vedtagelsen af Lovforslaget i den Affattelse, Konservative, Socialdemokrater og Radikale har givet det, selv om det jo er blevet fortrinligt camoufleret ved Betegnelsen om, at her var der en fælles national Vilje til Ungdomsarbejdsløshedens Bekæmpelse. Vi vil modsætte os Lovforslagets Vedtagelse og stemme derimod, fordi vi ikke kan gaa med til den foreslaaede Forhøjelse af Statens Tilskud, baade af Tilskuddet pr. arbejdsløs fra 2 Kr. til 2 Kr. 50 Øre pr. Dag, og af Tilskuddet til Etablering, Anskaffelse af Inventar, Redskaber og Arbejdstøj m. m., ligesom vi ogsaa beklager, at de tre Partier stillede sig fuldkommen uforstaaende over for vort Ønske om at vise et vist Hensyn over for de Kommunalbestyrelser, der paaotog sig at sætte saadanne Arbejder i Gang ved økonomiske Ofre. Vi mente, at en Kommunalbestyrelse burde have en vis Berettigelse til, hvis Arbejdsvægring skulde standse et Ungdomsarbejde, som den havde sat i Gang, at side stille en saadan Arbejdsvægring med de Tilfælde, Socialreformens Bestemmelser omfatter.

Jeg kan godt forstaa, at Ordføreren for Udvalget, det ærede Medlem Hr. Bomholt, vilde ledsage Lovforslaget med nogle smukke Ord paa dets Gang ud i det praktiske Liv, for som det praktiske Liv tog paa den første Lov af denne Slags, blev den jo en Skuffelse for Lovens Fædre, og jeg mener, at man kunde have givet Lovforslaget en bedre Affattelse, om man i højere Grad havde lyttet til de Anvisninger, Venstre har givet. Jeg vil protestere imod, at Ordføreren betegner de Foranstaltninger, vi har stillet Forslag om, som værende af den Beskaffenhed, at vi gennem dem vilde indføre tvungen Arbejdstjeneste. Det er aldeles urigtigt.

Vi vilde give Kommunalbestyrelserne en Berettigelse, som vi mener det vilde være rimeligt at give dem, naar de skal bringe Ofre og lægge et personligt Arbejde ind i Udnyttelsen af Loven.

Med disse Ord vil jeg anbefale, at vi stemmer imod Lovforslaget.

**Socialministeren (Steincke):** Jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser, der blev fremsat af den ærede Ordfører for Udvalget (Bomholt), og beklager i Anledning af de Bemærkninger, Venstres ærede Ordfører (Søren P. Larsen) fremsatte, at Venstre, blot fordi det ikke har kunnet faa de Ændringer gennemført, som Partiet specielt har ønsket, ikke er i Stand til at undlade at stemme for Lovforslaget, men stemmer imod et Lovforslag, der dog vil bevirke, at Tusinder af unge faar Gaden ombyttet med nyttigt Arbejde og Undervisning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

*Lovforslaget (se Tillæg C.)*

*vedtoges med 76 Stemmer mod 25.*

**Formanden:** Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

*Anden Behandling af Forslag til Lov om Udøvelse af Læggeerning.*

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2682; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 497).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

**Ordføreren (Kammersgaard):** Som det fremgaar af Betænkningen, er det lykkedes Udvalget at opnaa Enighed om at indstille Lovforslaget til Vedtagelse i uforandret Skikkelse. Det høje Ting maa imidlertid ikke heraf slutte, at der inden for Udvalget har været Enighed om alle Bestemmelser i Lovforslaget. Det har nemlig ikke været Tilfældet. Man har oprindelig været sindet at stille Ændringsforslag, men da man ikke fra nogen Side i Udvalget har kunnet enes om Formen derfor, har man ment, det vilde være formaalsløst, og har derfor undladt dette. Udvalget er enig i at beklage